

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

STREKEN

Een tragikomedie in één bedrijf

door

Ronnie de Reese & Roger Provoost

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr. 2440

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/007
ISBN- 978- 90-385-05541

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/ Ronnie de Reese & Roger Provoost
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames - 4 heren)

François : vriendje van Tonia
 Gerry : vriend van François en Mike
 Mike : vriend van François en Gerry
 Jules : klusjesman
 Antoinette : directrice
 Tonia : leerlinge
 Saskia : leerlinge
 Sonia : leerlinge
 Tanja : leerlinge

DECOR

Ontvangstzaal - salon van een kostschool, een paar zetels, (kast(en), tafel(s), stoelen een paar tekeningen of schilderijen aan de muren. Tijdschriften, boeken, e.d.m.

De scène heeft vanuit de zaal gezien, twee deuren links (toegang slaapzalen en andere delen van het gebouw), een dubbele deur achter met een kijk op een gang die toegang geeft naar tuin en andere delen van het gebouw, een deur rechts die naar de vertrekken van de directie leidt.

GRIME

Gerry: vermomd als een ± 40-jarige man met rosse pruik en snor.
 François en Mike: vermomd in meisjes met rosse krullende pruik.

KLEDIJ

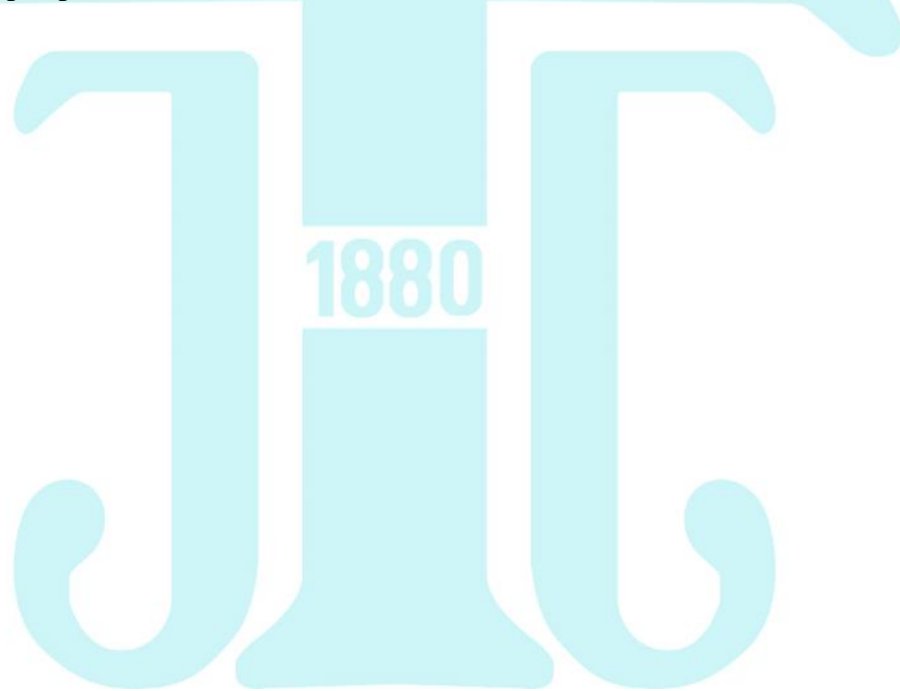
De meisjes hebben allen een soort "uniform" aan: donkerblauwe rok met witte blouse. De directrice: idem.

François en Mike: idem

KORTE INHOUD

In het strenge meisjesinternaat heerst de ongehuwde directrice op een eerder dictatoriale wijze. In de school zelf wordt iedere mannelijke aanwezigheid als de pest geweerd. Alleen Jules heeft er voet aan wal kunnen zetten, maar dat heeft ook zijn bijzondere reden. Wanneer de vriend van Tonia een weddenschap heeft aangegaan om het internaat te betreden, kan men het ongeloof en de spanning van de andere meisjes voorstellen. Om alles vlot te laten verlopen is "teamwork" zeker nodig.

OPMERKING : Het stuk zal aan "sappigheid" winnen wanneer het in het dialect gespeeld wordt. Het contrast van het Nederlands tussen de directrice en de leerlingen enerzijds en het dialect tussen de leerlingen onderling anderzijds geeft wat meer perspectief aan het stuk.

(Wanneer het stuk begint, is de vakantie net gedaan en komen de meisjes terug in het internaat. De scène is aanvankelijk leeg en men hoort gegiechel en gelach achter de coulissen. De vier leerlingen komen met een valies op uit de achterdeur. Ze zijn allemaal uniform gekleed: blauwe lange rok, kousen en witte blouse. Tonia heeft een fleurige sjaal om de hals, Saskia draagt een halsketting en Sonia heeft een modieuze zonnebril op. Ze komen binnen en hebben veel plezier.)

DIRECTRICE : *(op van rechts; klapt in de handen)* Jonge dames... jonge dames... alstublieft! Denk toch aan jullie opvoeding! Dames... rustig! Jullie lijken net op hol geslagen kippen! Al dit gekakel! *(gerucht verstomt)* Dat is beter. Tonia, Saskia, Sonia en Tanja ! Opstelling! *(De meisjes gaan op een rij staan; inspectie door de directrice)* Tonia, laat direct die sjaal verdwijnen. Dat past niet bij je uniform. Maar Saskia... welke frivole manieren heb je nu? Die halsketting moet onmiddellijk weg. Oh... Sonia... een zonnebril op school! Dat hoort hier absoluut niet thuis. Meisjes, jullie komen net van vakantie en ik moet jullie al berispen. Alleen Tanja is correct gekleed. Jij laat je niet verleiden door al die...

TONIA : Jongens! *(Gegiechel bij de anderen)*

DIRECTRICE : Tonia! Je kan je tong nog niet in bedwang houden! Volgende week mag je niet mee naar de bioscoop. Vooruit, iedereen naar de kamers. Ingerukt! *(De meisjes verdwijnen op één rij naar links; directrice naar deur rechts; roept)* Jules! Onmiddellijk komen! *(Zit neer in een zetel.)*

JULES : *(Op van rechts, gekleed in blauwe schort en strooien hoed; kijkt eerst goed rond als hij binnenkomt; onbehouden type.)* Riep je mij, Antoinette?

DIRECTRICE : Ssst! Hoe dikwijls heb ik al gezegd om mij niet bij de voornaam te noemen. Ik wil niet dat de leerlingen dat horen, dat je zo familiair doet.

JULES : Er zijn nu geen leerlingen in de omtrek.

DIRECTRICE : Dat doet er niet toe! In dit gebouw ben ik mevrouw de directrice, begrepen?

JULES : Wanneer ik je daar een plezier mee kan doen. Wat moet je hebben? *(bij zichzelf)* 't Is weer gedaan met mijn goed leven. *(tot directrice)* Wel, wat heb je tekort?

DIRECTRICE : Je hebt vergeten om bloemen uit de tuin in de vaas te zetten. Je weet toch dat ik hier een gezellige sfeer wil creëren.

JULES : Je zegt toch wel "gezellig"? Zorg dan maar in de eerste plaats dat je de meisjes wat minder afsnauwt.

DIRECTRICE : Jules, had ik niet... een bepaalde overeenkomst met jou, maar ik stuurde je meteen de laan uit! Trouwens, je kritiek is volledig ongegrond!

JULES : Die overeenkomst moet je mij niet telkens weer voor de voeten gooien. Je wordt oud want je valt in herhaling. En wat die bloemen betreft... het was een lange winter en alle bloemen hebben een bloeiachterstand. Als je bloemen wilt, dan moet je ze maar kopen! Nog iets?

DIRECTRICE : Ja,... ik bedoel, neen! Ik wil zeggen... ik heb niet graag dat je je inlaat met de meisjes. Dit geeft onze instelling een slechte reputatie.

JULES : Instelling? Bedoel je dat dit hier een instelling is voor... geestesgestoorden, of iets dergelijks? Of ben je misschien jaloers? (*Zit naast haar op de leuning van de zetel en legt zijn arm om haar heen.*)

DIRECTRICE : (*staat op; kijkt rond*) Jules, geen handtastelijkheden!

JULES : Doe niet zo truttig! 's Avonds kan het wel. Ik heb dan handen tekort! Alhoewel, de laatste tijd...

DIRECTRICE : (*kwaad*) Jules, nu is het genoeg! Ik houd mij aan de afspraken die we gemaakt hebben, doe dat dan ook!

JULES : (*staat op recht*) Ja, het is al goed. Je moet daarom mijn neus niet afbijten. Ik zal mij nog wat bedwingen. (*gaat naar rechts*) Tot vanavond... schat! (*af*)

DIRECTRICE : (*Laat zich terug in de zetel vallen*) Er moet iets gebeuren. Het wordt mij teveel!

TANJA : (*op van rechts*) Maar mevrouw de directrice, zijn wij echt zo lastig dat het U allemaal teveel wordt?

DIRECTRICE : (*herneemt zich*) Oh... Tanja , ik heb je niet horen binnenkomen.

TANJA : Excuseer dat ik U laat schrikken, maar de deuren blijven hier altijd open. Bijgevolg...

DIRECTRICE : Ik houd van een open sfeer in de school. Vertel eens, hoe was de vakantie?

TANJA : Zoals altijd, mevrouw. Een bezoekje hier, een bezoekje daar... saai.

DIRECTRICE : Maar je hebt toch vriendinnen?

TANJA : Die kennen mij niet meer. Ik ben te lang van huis weg. Ik voel mij het vijfde wiel

aan een wagen. Ik ben liever hier.

DIRECTRICE : (*Staat op en gaat naar Tanja ; wil haar arm om haar leggen; aarzelt en doet het uiteindelijk niet.*) Dat is lief van je. Weet je, ik heb je ook graag bij mij... enfin... ik bedoel, jammer dat je thuis geen vriendinnen meer hebt. Gelukkig heb je hier genoeg meisjes waarmee je kunt opschieten, niet? (*gaat zitten*)

TANJA : (*niet overtuigend*) Ja... ja... min of meer. Ik klaag niet

DIRECTRICE : Wat bedoel je?

TANJA : Zij hebben thuis ook...

DIRECTRICE : Vriendinnen?

TANJA : Onder andere... maar ook...

DIRECTRICE : Draai niet rond de pot, vertel maar.

TANJA : Ik mag dat... in feite niet... vertellen.

DIRECTRICE : Kom, kom... wij vrouwen bijeen. Betrouw mij maar, ik zwijg als een graf.

TANJA : Zij hebben ook al... een vriendje.

DIRECTRICE : (*geschrokken, ontsteld*) Wat zeg je? Een vriendje? Op hun leeftijd? Waar gaan wij naar toe? Ik speelde op die leeftijd nog met... poppen. Maar... enfin, dit is ongehoord! Weten hun ouders dit al? Ik zal hen direct...

TANJA : Neen mevrouw, neen! Alstublieft doet U dit niet. Zo weten ze direct wie er geklikt heeft. Dan is de sfeer hier voor mij ook helemaal stuk. U hebt toch gezegd dat U kan zwijgen als een graf.

DIRECTRICE : Je hebt gelijk. Ga nu maar. Ik zal daarover nog eens nadenken en luister jij maar verder ondertussen. Je kunt mij nog van dienst zijn.

TANJA : (*zit aan tafel*) Wat wil zij daarmee zeggen? Wil zij mij als spion gebruiken? Ik had beter gezwegen.

SONIA : (*op van rechts*) Praat jij nu al tegen jezelf?

TANJA : Neen, ik dacht luidop.

SONIA : Was dat de directrice?

TANJA : Ja.

SONIA : Wat moest ze?

TANJA : Niets. Als ik hier binnenkwam zat ze in een zetel. Ze is toen weggegaan. Ik denk dat ze wat depressief is.

SONIA : 't Is spijtig!

TANJA : Wat?

SONIA : Ik vind het spijtig dat de vakantie voorbij is en we weer tussen die vier muren opgesloten zitten.

TANJA : Zo erg is het toch niet. Nog een paar maanden geduld en we hebben de grote vakantie voor de boeg. En wat die vier muren betreft... we beschikken toch over een lees- en ontspanningszaal...

SONIA : Maar er is geen t.v.! Zelfs in de gevangenis hebben ze die. En hier... (*doet de directrice na*) ... "Dat geeft een slechte invloed op jonge dames zoals jullie". Als ik thuis met mijn vriendinnen klets, dan vragen zij mij of ik soms van een andere planeet kom. Ik kan zelfs over geen enkele "soap" meespreken, ik weet zelfs niet of ik van voor of van achter leef. (*Wijst in de richting waar de directrice weg ging.*) Dat mens weet niet wat leven is. Zij komt nog uit de vorige eeuw.

TANJA : Zij meent het toch goed. We kunnen zelfs in de grote mooie tuin zonnebaden.

SONIA : Noem jij dat zonnebaden? Ik weet niet wat jij daaronder verstaat, maar met een rok, kousen en een blouse aan, kun je toch moeilijk van zonnebaden spreken, niet? Je moet haar niet verdedigen. Jij bent toch haar lieverdje. Ik heb dat al lang in de gaten.

TANJA : Dat is gelogen. Zij begrijpt mijn situatie thuis. Zij wil alleen dat ik mij hier goed voel. Dat is alles. Maar wat dat zonnebaden betreft moet je beseffen dat je dat niet kan doen zoals aan zee. Daarbij moet je ook rekening houden met Jules die soms in de tuin werkt.

SONIA : Jules! Als wij er liggen heeft die altijd iets in de tuin te doen. Z'n ogen puilen uit zijn kop als wij maar een knoopje van onze blouse durven opendoen. De oude bok kwijlt dan als een bulldog.

TANJA : Jullie provoceren hem.

SONIA : Wat zeg je? Provoceren? We zitten hier niet in een klooster! Wij hebben ook recht op wat privacy.

TANJA : Als je op het strand ligt te bruinen, dan kijken er toch ook mannen naar je.

SONIA : Gelukkig maar! En hoe meer hoe liever, vooral als het van die knappe kerels zijn met een mooie gebruide torso. Wauw!

TANJA : Nu begrijp ik er helemaal niets meer van. Wat maak jij je dan druk als Jules naar je kijkt?

SONIA : Dat is elk zijn mening. Ik heb liever drie kerels van 18 die naar mij kijken dan één van 54! (*lacht*)

TANJA : Ik vind Jules toch een lieve man. Je mag alles aan hem vragen en hij doet het met plezier.

SONIA : Alles? Dat had ik niet gedacht van je.

TANJA : Oh, jij! Je kan alleen maar over zo'n dingen spreken!

SONIA : Over welke dingen?

TANJA : (*staat op*) Seks! Daarover heb ik het! Je denkt aan niets anders! Jullie zijn trouwens allemaal dezelfde pot nat! (*geshockeerd af naar rechts*)

SASKIA : (*op van rechts*) Wat krijgen we nu? Tanja lijkt wel een furie. Of heeft ze een slecht moment in de maand? (*lacht*)

SONIA : Haar plaats is in een klooster. 't Lieverdje!

SASKIA : Je moet voor haar zo hard niet zijn. Het is een wees die bij adoptieouders is ondergebracht. Over iets anders gesproken, ik heb goed nieuws, maar ik mag het nog niet zeggen!

SONIA : Wat hebben jullie gegeten, vandaag?

SASKIA : Tonia zal het je wel vertellen.

SONIA : Tonia? Ben je het wel zeker? Waaraan zullen we dat te danken hebben? Zo'n stille!

SASKIA : Vergeet niet dat stille watertjes, diepe gronden kunnen hebben.

SONIA : Dat moet ik allemaal niet weten. Komaan, doe niet zo mysterieus! Als ik iets weet, dan vertel ik het jou toch ook onmiddellijk.

SASKIA : Dat is juist, maar wat ik nu weet mag ik echt niet zelf vertellen. Ik heb het beloofd aan Tonia.

SONIA : Mooi is dat! Ik zal dat onthouden. Dat mag je van mij ook eens terug verwachten. In het vervolg zal ik ook mijn mond houden.

TONIA : (*op van rechts*) Zijn twee boezemvriendinnen aan het bekvechten? Het gaat toch niet over een jongen, veronderstel ik?

SONIA : Komaan, vertel het maar?

SASKIA : Of ze ontploft van nieuwsgierigheid!

TONIA : (*tot Saskia*) Je hebt toch je mond voorbij gepraat!

SONIA : Dat heeft ze juist niet gedaan! Ze zei alleen dat jij het zou vertellen.

TONIA : François komt! (*moment van stilte*) Hebben jullie het gehoord? François komt!

SONIA : (*ongelovig*) Ja? En Sinterklaas komt op 6 december! (*lacht*) Maar dat kan toch niet! Je weet dat jongens hier absoluut niet toegelaten zijn! Ook niet tijdens de bezoeken!

TONIA : Hij heeft zich hier laten inschrijven.

SONIA : Maakt dat iemand anders wijs! Heb je te lang in de zon gezeten? Het is hier een meisjespensionaat! Hoe kan een jongen zich hier laten inschrijven? Dat zijn nonsens! Trouwens, wat met zijn andere school?

TONIA : Dat is al geregeld. Hij heeft in naam van zijn vader gebeld om te zeggen dat hij een paar dagen afwezig zal zijn om familiale redenen. Langer zal hij niet blijven, dat spreekt vanzelf. Het is om een weddenschap!

SONIA : Is hij nu helemaal gek geworden?

SASKIA : Tonia vraagt of we hen willen helpen die weddenschap te winnen.

SONIA : (*enthousiast*) Natuurlijk! Wat dacht je wel? Voor één keer dat het hier spannend zal worden. Wat moeten we doen?

TONIA : Wij hebben de medewerking van alle meisjes nodig.

SONIA : Dat spreekt voor zich. Eindelijk krijgen we hier wat avontuur. Maar... ik zie één probleem.

SASKIA : Welk probleem. Iedereen zal meewerken.

SONIA : Tanja ! Ik denk dat we met haar problemen zullen hebben. Je weet toch dat zij een halve non is en als het over jongens gaat, is ze helemaal niet geïnteresseerd.

TONIA : Kunnen we haar overtuigen om er toch aan mee te werken?

SONIA : Ik betwijfel het want ik heb haar daarnet, ongezien, bespied terwijl ze met de directrice aan het kletsen was. Ze likt haar hielen als een tamme hond. (*doet haar na*) "Ik ben veel liever hier..". Trouwens... ze heeft het aan de directrice verteld dat wij al een lief hebben.

TONIA & SASKIA : Wat!

SASKIA : Die heks!

TONIA : Die heeft zeker en vast nog iets tegoed!

SONIA : Ik weet misschien iets... laat mij eens nadenken... We kunnen maar één ding tegelijk doen. François heeft nu voorrang en wij hebben nog een paar maanden tijd om met die klikspaan af te rekenen. Verdomme!

DIRECTRICE : *(op van links)* Sonia, hoor ik je daar een krachtterm gebruiken? Dat hoort hier niet!

SONIA : Excuseer, mevrouw de directrice, U weet dat wij thuis... en dus, na de vakantie...

DIRECTRICE : Dan wordt het de hoogste tijd om die slechte gewoonte af te leren. Schrijf maar eens een verhandeling over het gebruik van krachttermen en de nefaste invloed ervan op jongedames, zoals jij.

SONIA : Maar mevrouw...

DIRECTRICE : Zijn er opmerkingen?

SONIA : *(onderdanig)* Neen, mevrouw.

DIRECTRICE : Goed, dan gaat je nu maar naar je kamer om er aan te beginnen.

SONIA : Begrepen, mevrouw de directrice. *(Af naar rechts en doet met het hoofd, ongemerkt, een teken naar de anderen om haar te volgen)*

SASKIA : *(Geeuwt achter haar hand; directrice kijkt gestoord naar haar)* Excuseert U mij mevrouw, ik ga ook naar mijn kamer, ik voel mij zo vermoeid.

DIRECTRICE : Je bent te laat opgebleven tijdens de vakantie, is het niet, Saskia? Hoe dikwijls heb ik al aan je ouders gezegd dat je op tijd en stond naar bed moet? Het menselijk lichaam heeft ook rust nodig. Als men het te veel vermoeit dan heeft dat zijn negatieve invloeden op de productiviteit van de hersenen, met het gevolg de minder goede resultaten op het rapport.

SASKIA : Ja, mevrouw de directrice. Mag ik nu gaan?

DIRECTRICE : Natuurlijk.

SASKIA : *(afgaand naar rechts)* Dag mevrouw de directrice.

DIRECTRICE : En Tonia? Hoe was de vakantie?

TONIA : Uitstekend, mevrouw de directrice. Maar wilt U mij ook excuseren want ik ben iets op mijn kamer vergeten.

DIRECTRICE : Die vakanties doen jullie geen goed. Oververmoeidheid, onbeschofte spreekgewoontes, verstrooidheid... ja, ga maar. *(Tonia af naar rechts; directrice roept haar terug)* Tonia, kom terug!

TONIA : *(op van rechts)* Ja, mevrouw?

DIRECTRICE : Je bent weer iets vergeten!

TONIA : *(kijkt rond)* Niet dat ik weet, mevrouw.

DIRECTRICE : Toch wel! Toen je wegging, ben je vergeten mij te groeten.

TONIA : Heb ik dat? Wilt U mij dan verontschuldigen, mevrouw de directrice. Ziet U, thuis...

DIRECTRICE : ... is dat de gewoonte, niet?

TONIA : Inderdaad en bovendien hebben wij daar geen directrice. *(vlug af)*

DIRECTRICE : Inderdaad! *(Beseft nu pas wat er gezegd werd)* Wat zei ze? De hedendaagse jeugd! Waar gaan we heen? Waar gaan we heen?

JULES : *(Op van achter met een ruiker bloemen)* Gaan we uit? Dat is geen slecht idee. Dat hebben we al jaren niet meer gedaan.

DIRECTRICE : Moest men die bloemen nog zaaien?

JULES : De volgende keer kun je zelf je bloemen halen. Ik heb meer te doen dan dat! *(Zet de bloemen in een vaas.)*

DIRECTRICE : Jules! Ben je weer vergeten wat ik je daarnet heb gezegd? Ik zal je in het vervolg verbieden...

JULES : *(Gaat dicht bij de directrice staan)* Wat zou jij mij verbieden? Om mee te gaan als je er op uit trekt? Weet je al waar jullie naar toe trekken?

DIRECTRICE : Maar wij gaan helemaal niet weg? Hoe kom je daarbij?

JULES : Omdat je net zei: Waar gaan we heen? Waar gaan we heen?" Dus...

DIRECTRICE : Dat was niets... niets... ik ben wat opgewonden...

JULES : Ja? Is dat waar? Dat is ook al lang geleden. In dat geval moet je niet wachten. Kom, we zijn...

DIRECTRICE : Seksmaniak! Het is erg genoeg dat je...

JULES : Kom, kom, jij moet dat juist zeggen. Je mag blij zijn dat je van de straat bent... wie had je nog gewild? Een oude jonge dochter met een rot karakter. Heb jij je al eens één moment afgevraagd wat ik moet afzien? Ik verdien hier m'n hemel op aarde! *(lacht)*

DIRECTRICE : *(Heeft ondertussen onrustig rondgekeken)* Stt, Jules! Dat zijn dingen die hier niet besproken moeten worden.

JULES : Waar dan wel?

DIRECTRICE : Op mijn kamers.

JULES : *(Neemt haar bij de arm; beiden links af)* Wel, waar wachten we op?

SONIA : *(Behoedzaam op van rechts)* Wat gebeurt er hier? Een ontvoering? Anders is het hier zo saai en nu dit... Als dat geen verrassing is. Ik moet meer weten. *(af links)*